

# На базарі

Петро Ребро

Базар вирує. Все тут є —  
Миски, труси, общеньки, чоботи.  
А дід — корову продає:  
Надумав він позбутись клопоту.

Стоїть, а на очах — сльоза:  
Жаль розлучаться з худобиною.  
Аж гульк: — Почому ж ця коза? —  
У себе чує він за спиною.

Оглянувся — стовбичить щось:  
Червона пика, чуб до хлястика,  
Та ще й од сміху залилось —  
Аж гучно щелепами ляскає.

— Коза?! — старого гнів трясє.  
Замовк, очима люто водячи. —  
Та це ж... породистий осел!  
Як не впізнав ти свого родича?